

Dívka havířka

Karel Kryl

1. Já měl jsem dívku havířku, jež stála mi co model,
já maloval ji na šířku, já maloval ji podél,
já maloval ji v krunýři a poslouchal jsem proslov
na téma: "Maluj, malíři, a malbou masý oslov!
Jeť rodná strana - v umění náš učitel a rádce!"
Pak po časovém znamení zazněla Píseň práce,
a dívka prý mne miluje, tak přistoupila ke zdi,
rumělkou na ni maluje dvě pětícípé hvězdi.
2. Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: "Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
[: My vodkou hrdlo prolejem, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky. :]